

BERTÓK LÁSZLÓ

Éhes, együgyű állat vagy

Hogy melyik oldalát látod, nemcsak attól függ, hogy melyiket mutatja, hanem attól is, hogy melyik látszik onnan, ahonnan nézed, vagy melyiket akarsz látni akkor is, ha nem azt látod, amit látsz, és föl sem merül már benned, hogy neki is, miként neked több oldala van („kell, hogy legyen”), ha magabiztosan (bután, egyoldalúan) minősítgetsz, mert a zsigereidnek, a reflexeidnek, az indulataidnak (előítéleteidnek?, rögeszméidnek?) hiszel, mert a szemed, az orrod, a füled, s az agyad, a nyelved is valaki másnak dolgozik, mert nem vagy azonos önmagaddal, s nyilvánvaló, hogy akit így méregetsz, minősítgetsz, az is, egyre bizonyosabban, annyit lát belőled, hogy egy éhes, együgyű állat vagy, s hiába próbál emberként viselkedni, kénytelen állatként készülni a védekezésre, ezért mielőtt cselekednél (megszólalnál, odaütnél), nem árt, ha megtorpansz, hátrébb lépsz, gondolkodni kezdesz, megvárod, amíg feléd fordítja a másik (a többi) oldalát is, s még jobb, ha nem sajnálva az időt, a fáradságot (és a szégyent) elindulsz, körbejáród, töviről hegyire megvizsgálod, megismered minden irányból, mi több, óvatosan életre kelted belőle a csecsemőt, aki ösztönösen meg tudja (tudta) már különböztetni a hozzá jó szándékkal közeledőt, a számára fontosat (rokonszenvest, segítőkészet, szükségeset) a rossz szándékútól, az ellenségestől, s aki a kurkászás közben benned is fölébredhet.



Pápai Gergely fotója